

SERIES Hope cluster โควิดนี้ยังมีหวัง

Hope cluster โควิดนี้ยังมีหวัง ลำดับที่ 6

เรียบเรียงโดย ชัยวัฒน์ อหันทริก

“ชื่อ ธีร์จุฑา ฟิ่งธรรมคุณ ชื่อเล่น ปาล์ม อายุ 17 ปี อาชีพ นักเรียน อาศัยอยู่ กรุงเทพฯ
คะ”

ตอนนี้หนูเรียนอยู่ชั้น ม.6 ในอนาคต อยากเปิดคาเฟ่หรือทำฟาร์มเล็ก ๆ เพราะชอบความเป็นธรรมชาติ ไม่วุ่นวายกับใคร

ตั้งแต่โควิดระบาดอีกครั้งในช่วงต้นปี 2564 โรงเรียน มหาวิทยาลัยต้องถูกเลื่อนเปิด ต้องเรียนออนไลน์ และหนูก็มักจะมีปัญหาที่ระบบอินเทอร์เน็ต หรือเข้าแอปไม่ได้ ที่บ้านไม่ได้ติดเน็ต หนูใช้อินเทอร์เน็ตผ่านมือถือก็ตามแพ็คเกจที่ซื้อ หากใช้เน็ตเกินระบบก็จะลดความเร็ว

อัตโนมัติ ทำให้อินเทอร์เน็ตช้าลง จนไม่สามารถเรียนออนไลน์ได้ บางทีก็ต้องนำเงินรายสัปดาห์ที่แม่ให้ไปซื้อชั่วโมงเน็ต หรือไม่ก็ไปใช้เน็ตที่บ้านเพื่อนซึ่งก็มีค่ารถในการเดินทาง สำหรับหนูเรียนออนไลน์ยังเป็นรูปแบบที่ทั้งครูและนักเรียนก็ยังใช้ไม่ค่อยถนัด ส่วนใหญ่ได้การบ้านมาทำอีกเยอะมาก ทั้ง ๆ ที่บางทีครูก็ยังไม่ทันได้สอนอย่างเต็มที่ แต่ก็ให้งานให้การบ้านมาทำอย่างเดียว จึงไม่ค่อยชอบการเรียนออนไลน์เท่าไร พอได้ไปเรียน ก็ต้องเรียนชดเชยอีก ทำให้ต้องไปโรงเรียนสัปดาห์ละ 6 วันเลย ไม่ได้หยุดพักผ่อน เหนื่อยมากขึ้นกว่าเดิม

หนูก็ต้องปรับตัวเยอะมาก ถ้าออกไปนอกบ้าน ก็ต้องใส่หน้ากากอนามัย อี๊ดอึด อับเวลาหายใจ หรือถ้าอยู่ในที่ร้อน ๆ ก็หายใจลำบาก และเวลาออกไปเที่ยวกับเพื่อนได้ ต้องคอยล้างมือ และเว้นระยะห่างจากเพื่อน คุยกันไม่สะดวก

หนูดูจากข่าวตอนนี้ (4 พฤษภาคม 2564) มีผู้ติดเชื้อโควิดเยอะมาก เราก็ไม่สามารถใช้ชีวิตตามปกติได้ ไปไหน มาไหน ก็ต้องล้างมือตลอด-ต้องระวังตัวมากขึ้น ทั้งหนูและครอบครัวก็กลัวติดโควิดไปด้วย ถ้าติดก็จะมีอาการ

โครงการจากภาครัฐ ที่บ้านหนูไม่ได้ลงทะเบียนเข้าร่วมโครงการของรัฐเลย เพราะเห็นว่าตัวหนูและครอบครัวยังไม่จำเป็นต้องไปแย่งสิทธิ์ของคนอื่น เลยให้คนที่ต้องการเงินช่วยเหลือจริง ๆ ได้ใช้ดีกว่า

พ่อแม่หนูมีร้านขายหมูที่ตลาดยิ่งเจริญ สะพานใหม่ แต่เนื่องจากมีข่าวออกประจำว่าตลาดเป็นสถานที่เผยแพร่เชื้อโรค ทำให้ผู้คนหวาดกลัวไม่กล้ามาเดินตลาด รายได้ลดลงเมื่อก่อนขายดี สาย ๆ เก็บร้านแล้ว แต่เดี๋ยวนี้บ้าย ๆ ถึงจะได้เก็บร้าน การสั่งหมูก็ลดจำนวนลงจากเมื่อก่อน เศรษฐกิจไม่ค่อยดี โควิดก็ระบาดไม่ค่อยมีใครกล้าออกมาซื้อของที่ตลาด ทำให้จากที่ได้กำไรเป็นพันบาทต่อวัน ลดลงเหลือแค่ไม่กี่ร้อยต่อวัน กระทบต่อค่าใช้จ่ายในแต่ละเดือนด้วย

ถ้าตอนนี้ขอพรได้ ก็ขอพรให้ครอบครัวรอดพ้นจากโควิด เพราะไม่อยากให้ใครในบ้านติดโรคระบาด พ่อแม่ค้าขายที่ตลาดสด ซึ่งเป็นแหล่งสะสมเชื้อโรค หากใครคนใดคนหนึ่งติดโดยไม่รู้ตัว คนในบ้านก็จะมีความเสี่ยง เช่น ย่าเป็นผู้สูงวัยที่สุดในบ้าน และมีโรคประจำตัวด้วยสถานการณ์โควิดในปัจจุบัน เติงในโรงพยาบาลต่าง ๆ ก็เต็มหมด การรักษาก็อาจจะไม่ทันท่วงที ไม่เหมือนเมื่อก่อน คงต้องนอนรอคอยอยู่ที่บ้าน กว่าจะพยาบาลจะมารับ เชื้อโรคก็อาจลงปอด มีความเสี่ยงให้เสียชีวิตได้

หนูก็อยากให้โลกกลับมาเป็นปกติในเร็วๆ และสามารถใช้ชีวิตได้ตามปกติ

หากเปรียบเทียบช่วงก่อนโรคโควิดจะระบาดให้ค่าของความสุข 70% และในระหว่างที่ยังระบาดรอบที่สามความสุขลดลงเหลือ 40%

FB : teejuta Peungtammakun
สัมภาษณ์ เมื่อวันที่ 4 พฤษภาคม 2564